

РЕШЕНИЕ

№ 6782

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7421** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. М. Г., в качеството му на ЕТ "Гетов - Митко Маринов" срещу Решение № 436/26.01.2023г. ,постановено по н.а.х.д. 9866 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111– ти състав.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Счита за неправилни изводите на СРС, послужили като основание за отмяна на постановлението, претендира, че посоченото задължение не било изпълнено по вина на администрацията. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което да потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба – директор на офис „И.“ при ТД на НАП - С., чрез юрк. Н., оспори касационната жалба изцяло, по безспорен начин е установено извършване на нарушение по чл.125, ал. 5 от ЗДДС от касатора, както и, че същият не разполагал с валиден електронен подпис, причината не била в портала на НАП, декларацията била с нулеви стойности, не е подадена в срок. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура К., дава становище за неоснователност на касационната жалба - счита решението на СРС за

валидно и правилно, предлага да бъде оставено в сила.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това срок.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 644033-F663693/27.06.2022г., издадено от Н. А. Н. – директор на офис „И.“ при ТД на НАП - С., с което на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 125, ал. 5 във вр. с ал. 1 ЗДДС - неподадена спарвак декларация за месец април 2022г. в информационната система на НАП за отчетен период м.04.2022г., установено при извършена проверка на 15.06.2022г. с акт за установяване на административно нарушение от 15.06.2022г.. Налице било закъснение от 30 дни към датата на проверката, справката следвало да бъде подадена на 14.05.2022г., но не била подадена към датата на проверката. Според АУАН е нарушена разпоредбата на чл. 125, ал. 5 във вр. с ал. 1 ЗДДС, като в деня на неговото съставяне препис от същия е връчен на касатора. Въз основа на горепосочения акт е издадено НП.

От фактическа страна СРС е установил, че действително касаторът не е подал посочената декларация в срок. В качеството си на регистрирано и задължено лице по ЗДДС, е следвало да подаде в ТД на НАП справка декларация по чл. 125, ал. 1 ЗДДС за данъчен период от 04.2022 г. до 14.05.2022 г., съгласно чл. 125, ал. 5 ЗДДС - до 14 число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася.

С оспореното решение СРС е приел, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява, че административно наказаното лице е осъществило състава на процесното нарушение и правилно приложение на санкционната разпоредба, спазване на изискванията на ЗАНН при издаване на АУАН и НП.

Установено е също, че конкретното данъчно-задължено лице, не е имало електронен подпис, същевременно приложена справка показвала, че в деловодния регистър нямало данни за подаване на такава. Декларацията била подадена на 15.06.2022г.

Преценка на касационната инстанция:

На първо място, напълно се споделят правните изводи на въззивния съд, че касаторът е извършил горепосоченото и отразено в НП и АУАН нарушение по чл. 179, ал. 1 от ЗДДС, като е бил длъжен да подаде справката-декларация за данъчния период от 04.2012г. до 14.05.2022г., което не е било сторено в този срок, както и към датата на проверката, за което е бил задължен в качеството на регистрирано по ЗДДС. Тези фактически установявания са описани както в НП, така и в АУАН.

Необосновани са доводите на касатора за причините, по които не е подал декларацията в срок, същите са изследвани в оспореното решение и изводите на съда се споделят.

Въззивният съд не е обсъдил приложимост на чл.28 ЗАНН в конкретния случай, респективно какъв е декларираният резултат за въпросния данъчен период и налице ли е загуба на данъчни приходи.

При липсата на легално определение на понятието „маловажни случаи“ по чл. 28 ЗАНН, по силата на чл.11 ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи

отговорността следва да се приложи общата част на НК, конкретно легалното определение по чл.93, т.9. Съгласно тази разпоредба, „маловажен случай” е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Законодателят изрично не е изключил преценката за „маловажен случай” по чл.28 ЗАНН за нарушения като процесното на данъчното законодателство, което има напълно и само формален характер, предвид обстоятелството, че наказаното лице не е осъществявало търговска дейност за посочения период. Следва да се съблюдава принципа за пропорционалност между деянието, последиците от същото и предвидената санкция, произтичащ от чл.35, ал.3 НК – наказанието да бъде съответно на престъплението, и да постига целите му по чл.36 от същия кодекс, както и от легалното определение по чл.93, т.9 НК - да бъде съобразена липсата или незначителността на вредните последици.

В казуса по делото се касае за декларация по Закона за данъка върху добавената стойност, който въпрос попада в приложното поле на Директива 2006/112 за общата система на данъка върху добавената стойност. Принципите при налагането на санкции за нарушение на правото на ЕС са изцяло относими в случая, а спазването им се осъществява чрез преценката по чл.28 ЗАНН. В случая принципите за пропорционалност и ефективност на санкцията при прилагане правото на ЕС са относими и към формалните нарушения, извършени чрез бездействие, така и към нарушенията, извършени чрез действия. Преследваната от чл.179, ал.1 ЗДДС цел е предотвратяване избягването на данъчно облагане чрез недеклаиране на доставки, за постигането на която са регламентирани правилата за подаване на данъчни декларации и предвидени санкции за неизпълнение на задължението.

Налагането на спорната санкция за неподаването им в срок, когато задълженото лице не е осъществявало търговска дейност и няма риск от загуба на данъчни приходи, надхвърля границите на подходящото и необходимото, за да се постигне преследваната от ЗДДС цел, посочена по-горе и относима към чл.273 от директивата за ДДС.

За да бъде наложена санкция дори и като процесната в минимален размер, следва да бъде опровергана постижимостта на тази цел по друг, по-малко обвързващ начин – с проверка на дейността на дружеството чрез проверка на документацията му, насрещни проверки на негови контрагенти или на данните в информационната система на НАП, деклариращи от други лица по реда на ЗДДС.

Затова законосъобразността на размера на имуществената санкция и въобще налагането ѝ, следва да се преценява за съразмерност с тежестта на извършеното, ако надхвърля границите на необходимото за контрол върху ДДС и като прекомерна противоречаща на принципа на пропорционалността, не следва да бъде наложена, съответно НП следва да бъде отменено.

Още с въззивната жалба е изложен довод за подавани нулеви декларации, като този довод не е обсъден в мотивите на съдебното решение. По този въпрос въззивният съд не е събрал доказателства, не е формирал изводи за съдържанието на данъчната декларация, за тежестта на нарушението, за целта на санкционната разпоредба и дали се постига с налагането на процесната санкция, както и за приложимост на чл.28 ЗАНН или не.

Не може да бъде ценено изявлението на процесуалния представител на ответника, че не оспорва подаването на декларацията с нулеви стойности. Доколкото тази декларация не изискана и приета като доказателство по делото пред СРС и не са формирани изводи за съдържанието ѝ, касационната инстанция е в невъзможност да извърши преценка за спазването на посочените изисквания и принципи в конкретния случай.

По разгледаните въпроси, относими към приложението на чл.179, ал.1 ЗДДС, е формирана съдебна практика - например Решение № 3101109.05.2019г. по дело №1585/2019г. на АССГ, и не само.

Предвид на всичко изложено, оспореното по делото решение като постановено при непълнота на доказателствата и фактическите установявания- за съдържанието на подадената декларация на 15.06.2022г. от касатора за данъчен период м. 04.2022г. по ЗДДС, е допуснато нарушение на чл.107, ал.2 НПК, като съдебното решение следва да бъде отменено и делото върнато на друг състав на съда за ново произнасяне при спазване на указанията на касационната инстанция по приложението на закона.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН Административен съд София – град, XXVI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 436 от 26.01.2023 г. по НАХД № 9866/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав,и

ВРЪЩА делото на СРС за ново разглеждане от друг състав на съда при спазване на указанията по приложението на закона в мотивите на съдебното решение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.